

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΙΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Εκδίδεται κατά Σάββατον.

Τιμή ετησία της Εφημερίδος εντός της επικρατείας Δραχ. 50. και εκτός 36
Τιμή καταχώρησης δια τὰ δικαστικά επ. 12 δι' έκαστην γραμμὴν

Ὅσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχωτάτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προσεταναί του πλῆθος. « Ἀριστοτέλης. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἢ τῆς 12 Ἰουνίου τὸ ἐξῆς.

α Ὁ Κ. Βαρὼν δὲ Βαρένης ἐτελείωσεν ἤδη τὴν ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἀφορῶντος τὸν περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου νόμον ἔκθεσίν τε ἢ Ἐπιτροπῆς ὡς λεγεται, δημοφύχως γνωμοδοτεῖ ὅτι πρέπει νὰ παραχωρηθῆ ἢ ζητηθεῖσα πίστωσις, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ ἐντίμως τὰς συνεπειὰς τῆς ἐκ τῆς ἐγγυήσεως τῆς παραγομένης ἀπολύτου ὑποχρεώσεως.

Συγχαίρομεν μετ' εὐληκτικῆς τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς, καὶ πεπειθασμεν ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων δὲν θέλει διατάσει εἰς τὴν ἐπικύρωσίν τῆς.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν ἢ Νομοθετικὴ ἀναφέρει τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὰ παρελθόντα φύλλα τῆς 2 καὶ τῆς 3 Ἰουνίου ἢ Νομοθετικὴ ἐδημοσίωσεν ἤδη τὰ δύο πρῶτα ἀρθρα ἀφορῶντα τὴν κριτικὴν ἐρευναν τῆς ἐνεστώσης θέσεως

ὡς τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν τριῶν δυνάμεων. Ἐρχόμεθα ἤδη νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸ ἀπαρκεπλῆρωμα τοῦ ἔργου τούτου, τακτοποιηθὲν ἀκριβῶς κατὰ τὰ ἐνδεικτικὰ, τῶν ὁποίων τὸ ἀξίωμα πιστὸν ἐγγυούμεθα ἐπίσημως.

Περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν τριῶν δυνάμεων.

(ἀριθ. 3. ἴδε τὰ προλαβόντα φύλλα.)

Ἴδου ἐν συνόψει ἢ παρῶσα θέσις τοῦ οικονομικοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ κοινὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους ἀναβαίνουν τὴν σήμερον εἰς 15, 267, 000 φρ. εἰς τὰ ἐξόδα τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, δὲν ἀναβαίνουν εἰς 12, 466, 000. δηλαδή αἱ κοινὰ πρόσδοδοι ὑπερβαίνουν ἐν τῷ παρόντι τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας περὶ τὰ 2, 800, 000 φρ.

Ἄλλ' ἐκτός τῶν ἐξόδων τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, ἢ ἐνεστώσα κυβερνήσις τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἑσθὴν προαχθέντα ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ τὰ ὁποῖα συνιστοῦσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐξαιρετικῶν ἐξόδων, ὅστις συντίθεται ἀπὸ τούτους τῶν τῶν χρεώλυτρον τοῦ δανείου τοῦ Ροισχιλδ, γενηθὲν τὸ 1832. ἀπο

τούτους τῶν τῶν χρεώλυτρον τοῦ δανείου τῆς Βαβυρίας, γενηθὲν τὸ 1836. καὶ τέλος ἀπὸ τὰ βοηθήματα καὶ τὰς συντάξεις χορηγουμένας ὡς εἰς ἀποζημιῶσιν πρὸς τοὺς παλαιούς ἀθλητάς τῆς πατρίδος. Τὰ διάφορα ταῦτα ἑσθὴν ἐπιβαρύνουν τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν με μίαν ποσοτήτα — — 6, 200, 000 φρ.

εἰς τρόπον ὥστε ἢ παρῶσα κατάστασις τοῦ Ταμείου

παρουσιάζει ἐν ἑλλείπον 3, 410, 000

κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποῖου ἢ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις διεκρίνωσεν ἐσχάτως ὅτι τῆς ἦτον ἀδύνατον νὰ πληρώσῃ τὴν λήψαν κατὰ τὸν Μάρτιον τριμηθίαν τῶν τόκων ἢ τοῦ χρεώλυτρον τοῦ δανείου Ροισχιλ, ἐγγυηθέντος ἀπὸ τὰς τρεῖς δυνάμεις. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 6 τῆς συνθήκης τοῦ 1833, αἱ τρεῖς δυνάμεις ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κατὰσχυσαι τὰ πρῶτα εἰσοδήματα τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἀσφαλίσουν τὴν ἐγγυήσιν τῶν καὶ πρόκειται ἢ δὴ νὰ γένῃ γνωστὸν ἂν τὸ συμβούλιον τοῦ Λονδίνου θὰ ἀποφασίσῃ τὴν χρῆσιν τοιαύτου δεινῶν μέτρου, ἢ ἂν, θεωρῶν τοὺς πόρους τοῦ ὁποῖου ἢ Ἑλλάς δύναται νὰ διακείσῃ, νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν τύπον αὐτὸν τὸν ἀπαιτούμε

ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΣΥΡΩ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Κ Γ. ΣΕΡΟΥΓΙΟΥ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

Εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν Δημοσίων ἐξετάσεων τοῦ Γ. Σχολακικοῦ ἔτους 1843 Ἰουνίου 6.

Παῖδες Ἑλλήνων!

Περὶ τὴν Δύσιν τῆς προσκίρου ταύτης ζωῆς καὶ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἀτελευτήτου αἰωνιότητος: Ἐκεῖ, ὅπου ἢ Κίρκη Ματαιότης ἀποχαιρετᾷ τὸν ἄνθρωπον καγγαλώσα, καὶ τὸν καταλείπει μόνον μετ' ἑαυτῆς τὴν συνείδησιν ἀχώριστον συνοδίτην. Ἐκεῖ, ὅπου ὁ ἄνθρωπος φθάνων πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἔνεστώτος, τί βλέπει; βλέπει ἐνώπιον ἐνώπιον μόνον τὸ Μέλλον μετ' ὀφθαλμοῦ ὡσανεὶ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ. Καὶ ἠνέχθησαν αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν. Περὶ τοῦτο δὴ καὶ ἐγὼ τὸ μόριμον δροσέσιον εὐρισκόμενος, μὴ παραξενεύσθε ἂν ὀλονὲν περὶ μελ

λόντων θέλω ν' ἀδελεσχῶ, ἢ ἔστω καὶ, ἀ, θέλετε, νὰ μυθολογῶ.

Σκελετὸς ἐξήκοντα χειμῶνων ἀπεσκληρυμένος, ἐρείπιον ἐξήκοντα φθινοπύρων σεσαθρωμένον, λείψανον ἐξήκοντα θέρων ἀπεξικμισμένον, τὸ γινόν μου σκῆνος εἶναι ἀπόσβλητον πλέον ἀπὸ τοῦ ἀλαξάνου: ἔνεστώτος τὰς προσβολὰς, εἶναι ἀπρόστυπον πλέον ἀπὸ τοῦ ματαίου κόσμου τὰς ἐντυπώσεις. Τὸναιτίον δὲ ἢ ψυχὴ μου, συγκεντρωμένη ἤδη καὶ ἀπερίσπαστος, ἐπικνελημένη ἤδη ὀλην ἀσχιδὴ τὴν ἐαυτῆς φύσιν, ἐνεργεῖσα ἤδη καθ' ὀλην αὐτῆς τὴν ἐνότητα, μικροσκοπεῖ οὐδὲν ἄλλο, τηλεσκοπεῖ οὐδὲν ἄλλο, εἰμὴ μόνον τὸ πρωτότυπον, τὸ γνήσιον, τὸ καθ' αὐτὸ αὐτῆς ἀντικείμενον ὄχι πλέον περὶ τοῦ μέλλοντος διατάζουσα, ὡς οὐδὲ ἢ τοῦ γέροντος Σωκράτους τὴν τελευταίαν τῆς φυλακίσεως καὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἡμέραν ὄχι πλέον περὶ τοῦ μέλλοντος ἀμπεδοξοῦσα ὡς ἢ τοῦ Εὐριπίδου ἴσως νεώτερος, ὅτε τοὺς ἀκολούτους ἐψάλλε στίχους:

« Πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων κοῦκ' ἔστι πόνων ἀνάπαυσις.

Ἄλλ' ὅτε τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο, Σκότος ἀμπίσχων κρύπτει νεφέλαις.

Ἀσέριστες θὰ φαινέμεθα ὄντες

Τοῦδε, ὅτι τοῦτο στίλβει κατὰ γὰν, θὶ ἀπειροσύναν ἄλλου βιάτου, Κοῦκ' ἀπέδειξιν τῶν ὑπὸ γίας, Μύθους δ' ἄλλως φερόμεσθα. »

Εὐριπίδη, Εὐριπίδη! Σὺ μετὰ Σωκράτην καὶ Πλάτωνα τρίτε ἴσως φιλόσοφε τῆς Ἑλλάδος καὶ Οἰκουμένης! Κανείς δὲν ἀντιλέγει, ὅτι ταῦτα καὶ τοιαῦτα πολλὰ λέγων, δὲν φιλοσοφεῖς. Πόσον ὁμως φιλοσοφώτερος φαίνεται διὰν λέγῃς:

α Τίς δ' αἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι καὶ θανεῖν, Τὸ καὶ θανεῖν δὲ ζῆν κατὰ τοιαύτην;

Πόσον ταῦτα καὶ τοιαῦτα φιλοσοφῶν φιλοσοφώτερος φαίνεται, καὶ τῆς Ἀκαδημίας ὀργιστάτης καὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι Φαίδωνος σπουδαστάτης!

Δεῦτε λοιπὸν ὀφιλόμουσοι παῖδες καὶ νέες, σεις ἐσόμενοι ἄνδρες τοῦ μέλλοντος, δεῦτε καὶ αὐθις περὶ μελλόντων διαλεχθῶμεν! ὄχι ὡς ἐν Φιλοσοφίᾳ περὶ τοῦ μετὰ θάνατον μέλλοντος, ἀλλ' ὡς ἐν Φιλολογίᾳ, περὶ ἐκείνου τοῦ χρόνου ὅστις μέλλει νὰ ἦναι τὸ κατὰ σᾶς ἔνεστώτος ὑπ' ἑσῶν ἔχοντες τοῦτο δὴ τὸ καθ' ἡμᾶς ὡσανεὶ ζωγραφικὸν τινα πίνακα, καὶ συνδιασκεπτόμενοι, πῶς ἄρα καὶ σεις θέλετε δυνηθῆναι νὰ ἀναδείξτε τὸ κατὰ σᾶς ἔνεστώτος πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς πολὺ βέλτερον καὶ κάλλιον οὕτως, ὅπως ἡμεῖς τὸ καθ' ἡμᾶς πρὸς τὸ

νον κλιρὸν διὰ τὴν δύνην καὶ τοὺς πραγματο-
ποίησιν καὶ ἀπαντήσιν δι' αὐτῶν τὸ χρέος
του.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Λονδίνου θέλει βεβαιώ-
σαι τὰ τελευταῖον τοῦτο μέτρον. Μ' ὅλα τὰ
γεννηθέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐκ τῆς πολιτικῆς
τῶν τριῶν αὐτῶν σφάλματα, δὲν ὑπάρχει ἀμ-
φιβολία περὶ τῶν εὐνοικῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα
σκοπῶν τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας·
δὲν ὑπάρχει λοιπὸν φόβος μὴ ἤθελον παραιτη-
θῶσιν αἱ τρεῖς δυνάμεις εἰς τὴν περίστασιν αὐ-
τὴν ἀπὸ τοῦ νὰ χωρηγήσῃ τὴν προστασίαν
τῶν διὰ τὴν φανῶσιν ὡς πιστωταὶ σκληροκάρδι-
οι· αὐτοὶ θέλουσιν στοχασθῆναι ὅτι τὰ ἄτοπα τῆς
θέσεως τὰ ἑποῖα παρεμποδίζουσι εἰσέτι τὴν
πρόσδοκον τῆς Ἑλλάδος, δὲν προέρχονται ὁριστι-
κῶς εἰμὴ ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἀπὸ τοὺς δι-
ευθυνταῖς δοθέντα ἀπ' αὐτοῦ τοὺς ἰδίους εἰς
τὰ πράγματα τοῦ τόπου τούτου. Δὲν θέλουσιν
λείπει ἀπὸ τὸ νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι ἡ
Ἑλλάς εἶναι πλήρης χυμοῦ ἀναγεννητικῆς ἡθι-
κοῦτε καὶ πολιτικῆς ὅστις θέλει προᾶξει μίαν
ἡμέραν καρποῦ, τῶν ὁποίων τὴν ὠριμότητα
ἀνήκει νὰ ἐπιταχύνουν τὰ Εὐρωπαϊκὰ συμβού-
λια. Θέλουσιν ἐξολοθίσθαι λοιπὸν τὸ ἐπιχει-
ρισθὲν παρ' αὐτῶν ἔργον εἰς τὴν Ἀνατολήν· θέ-
λουσιν κατευνασῆναι τὰς περιστάσεις αἰτινες, ἐξ
αἰτίας τῶν σφαλμάτων τῶν τὸ περισσότερο,
καταθλίβουσιν εἰσέτι τόσον σφοδρῶς ἕνα τόπον
ὅστις, ὁ πρῶτος ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τὸ με-
γαλοπρεπὲς θέαμα τῆς ἀναστάσεως ἑνὸς λαοῦ
καὶ μιᾶς ἐπικρατείας ἰσως. Ἐκ τούτου καθί-
σταται ὠφέλιμον, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς
τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης, νὰ ζητηθῶσι με-
τὰ προσοχῆς ὅλα τὰ μέσα δι' ὧν νὰ ὑπάρξῃ ὁ
νατὸν νὰ εὐρεθῇ ἡ λύσις τῶν δυσκολιῶν αἰτινες
ἐν τῷ παρόντι ἐμποδίζουσιν τὴν τακτικὴν ὑπαρ-
ξιν τῆς εἰς Ἀθήνας Κυβερνήσεως.

Ἀπαιτεῖται ἐν πρώτοις τὸ Συμβούλιον τοῦ
Λονδίνου νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὴν ἀλήθειαν ὅτι
ἡ ἐνεστῶσα κρίσιμος περίστασις δὲν πρέπει νὰ
ἐξομολογηθῇ μετὰ τὴν ἐκ τῆς κυβερνήσεως ἀπαί-
τησιν νέων ἐλαττώσεων εἰς τὰ διοικητικὰ ἔξοδα·

Ἐνεστῶς τῶν πατέρων μὲν, ἡμεῖς μὲν παρ' ἐκεί-
νων, σεις δὲ παρ' ἡμῶν τὰς πρώτας λαμβάνοντες
ἀφάρμακας.

Ἰψηλάντης, Καποδίστριας, Ὁθων : ὁ μὲν
ὑπερανθρωπίνως τὴν ἐπανάστασιν κινήσας, ὁ δὲ
ὑπερανθρωπίνως τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν κατα-
στηρίξας, ὁ δὲ ἀκαράδαντος ἐπ' αὐτῆς βασιλεῖον
μοιρηγενὲς καθιδρύσας· τρεῖς οὗτοι τοῦ ἐθνικοῦ
φρονήματος θεοπροβλήτοι ἀντιπρόσωποι, καὶ βα-
λόντες αὐτὸ εἰς πρᾶξιν ὅσον ἐσυχώρουν αἱ περι-
στάσεις, καὶ διατελοῦσι βάλλοντες ὅσον ἐκάστοτε
συγχωροῦσιν ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν ὅσον ἐκάστοτε
συγχωρεῖ ὁ εἰς καὶ μόνος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ
ἀπὸ σκηπτοῦ φιλόσοφος διὰ τῶν ἀκολούθων στίχων
ἐμφαίνει, ὑψηλὸς τῶν φιλόσοφον παριστάνων τὸ
ὑψηλὸν ὑψηλῶς.

« Ὁ Γῆς ὄχημα, καπὶ γῆς ἔχων ἔβραν,
Ὅστις ποί' εἰ σὺ, δυστόπατος εἰδέναι,
Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νοῦς βροτῶν,
Προσηυξάμην σε! Πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
βαίνων κελεύθει, κατὰ δίκην τὰ θνητ' ἄγει »
Τρεῖς οὗτοι πρᾶσκειάσαντες, καταρτίσαν-
τες, δημιουργήσαντες τοῦτο δὴ τὸ καθ' ἡμᾶς Ἐ-
νεστῶς, αὐτοὶ μὲν ὡς πρωταίτιοι, τὸ δὲ ἔθνος ὅλο-
κληρον ὡς μεταίτιον : Καὶ πῶς τούτοις, μὲ ὑπερ-
τόλμους ἐπιτερήσεις, μὲ ὑπερδύνην προσπα-

Ἔτσι δὲν θέλει ἀκολουθῆσαι ἄλλο εἰμὴ νὰ με-
ταβληθῇ μία προσωρινὴ περιπλοκὴ τῶν βολικῶν
μικῶν πραγμάτων εἰς μίαν πολιτικὴν κρίσιν.
Πρὸς τοῦτο, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ καταπολεμη-
θῇ ἡ σφαλερὰ ἰδέα τῆς ὁποίας τὰ ἐπικολου-
θα δύνανται νὰ κατασταθῶσι πολλὰ δυσάρε-
στα. Τὸ συμβούλιον τοῦ Λονδίνου ἐπιτοχάσ-
θη ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς
δύναται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ
νὰ κατασταθῇ εἰς μικροτέ-
ραν ἀναλογίαν, καὶ εἰς τρόπον ὥ-
στε νὰ λείψον 2 ἢ 3 ἑκατομμύρια ἀπὸ τὰ εἰς
τὸν κλάδον τοῦ πολέμου ἔξοδα· ἀλλ' οὕτω, δὲν
γίνεται ποτὲ δυνατόν νὰ ἐλαττωθῇ ἡ δύναμις
τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ χωρὶς νὰ διακινδυν-
νεύσῃ ἡ ὑπάρξις τῆς συστηθείσης εὐταξίας.
Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν εἶναι περισσύτερος
τῶν 12,000 ὀπλισμένων ἀνθρώπων ἀπὸ αὐ-
τοῦ τοῦ 12,000 ἀνθρώπων, 3000 ἐκ τοῦ
ἐλαφροῦ τάγματος εἶναι τοποθετημένοι διὰ
νὰ φυλάττουν σταθερῶς εἰς τὰ μεθόρια τῆς
Τουρκικῆς Εὐρώπης. Πρὶν τῆς συστάσεως
τῆς φρουρᾶς αὐτῆς, ἡ Φρούμηλ κτεταλύνετο
συνεχῶς ἀπὸ πεμπληθείς συμμορίας εἰσβολού-
σας ποτὲ μὲν εἰς τὸ Ὄθωμανικόν, ποτὲ δὲ εἰς
Ἑλληνικὸν κράτος, καὶ διδομένας εἰς ληστει-
ας.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων συ-
νετελεῖ, ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους, νὰ παροξύνῃ τὰς
μεταξὺ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ὄθωμανικῆς
Πόρτας σχέσεις, ἐνῶ ἐξ ἄλλου μέρους, αἱ πλη-
σιώχωροι τῆς Τουρκίας ἐπαρχίαι, ἐπεκαλοῦν-
το σφοδρῶς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κυβερνήσεως
κατὰ τῶν ἀρξαγῶν τῶν ληστῶν. Πολιτικῶς
λοιπὸν λόγος καὶ συμφέρον δημοσίου ασφαλεί-
ας ὑπεχρέωσεν τὴν κυβερνήσιν νὰ συστήσῃ
τὴν σταθερὰν αὐτὴν εἰς τὰ μεθόρια φρουρᾶν.
Καὶ βεβαίως, κανὲν ὑπουργεῖον δὲν ἤθελε φαν-
τασθῆναι ποτὲ νὰ τὴν καταργήσει. Ἐκτός τοῦ
ὅτι αἱ αἰτίαι τῆς συστάσεως τῆς δὲν λείπουν
ἀπὸ τὸ νὰ ὑπάρχουν πάντοτε, εἶναι ἢ συνθεμέ-
νη ὁλοκληρῶς ἀπὸ παλαιῶν στρατιωτικῶν ἀτάκ-
τους, ὅστινες λαμβάνουσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν

θείας, μὲ ὑπερπίστιν πλητῆσθαι, μὲ ὑπερ-
ανθρωπὸν καρτερίαν, μὲ ἀνεκτιμητὸς θυσιάς. Καὶ
ταῦτα οὕτω φρονῶν καὶ λέγων, δὲν ἐνέχομαι ἄρα
εἰς τὸν Εὐριπίδου ἐκεῖνον σχετικισμὸν ἅμα καὶ
μομφασμὸν :

« Οἶμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται !
Ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατὸς,
Ὁὐ τῶν πονούντων τούργων ἠρῶνται τὸ δε,
Ἄλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δέκασιν ἄρνυται
Ὅς εἰς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
Ὁὐδὲν πλέον δρῶν ἐνδὲ, ἔχει πλείω λόγον »
Οὗτοι μὲν ἄρα διὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ γῆς ἔσον-
ται δέξαν ἀθάνατον δοξαζόμενοι, καὶ ἔσται ὁ μὲ-
σθὲς αὐτῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Εἶεν. Ποῖ-
ον δὲ εἶναι τὸ τῶσον τοῦτο σεμνηγορούμενον καὶ
μεγαληγορούμενον Ἐνεστῶς; Εἶναι αὐτὸ τοῦτο
παιδίς, τὸ ὁποῖον χαίρετε· αὐτὸ τοῦτο ὅπου ἐγεν-
νήθητε, ἀνατρέφεσθε, παιδαγωγείσθε, ἐκπαιδεύ-
σθε, ἐνεργεῖτε ὅλα σας τὰς δυνάμεις ἀπαρεμ-
ποδίστως, ἐκτυλίσσετε ἕκαστος τοὺς προορισμοὺς
σας ἀπεριορίστως· εὐδὲν ἄλλο ἀπυκνῶντες ὄριον
εἰμὴ μόνον τὸ αὐτὸ τοῦ νόμου ὁροθετούμενον· οὐδέ
να ἄλλον δεσπότην ἔχοντες, οὐδένα ἄλλον δεσπό-
την φοβούμενοι πλὴν μόνον τὸν νόμον.
Αἱ οἱ, ὅποια διαφορά μεταξὺ τούτου τοῦ Ἐνε-

των αὐτῆν ἕνα μικρὸν μισθὸν ἀνεῦ τοῦ ὁποίου
αὐτοὶ ἤθελον κατασταθῆναι φοβερὸν στοιχεῖον ἀ-
ταξίῶν καὶ ταραχῶν. Τὲ ἐπίλοιπον τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ στρατοῦ σύγκειται ἀπὸ 1,500 χωρο-
φύλακας, διεσπαρμένους εἰς σταθερὰν ὑπηρε-
σίαν ἐπὶ τῶν χωρῶν τοῦ βασιλείου, καὶ ἀπὸ
7,500 ἀνθρώπων τοῦ πεζικοῦ, τοῦ ἱππικοῦ,
τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ μηχανικοῦ, ὅστινες κατέ-
χουσι τὰς διαφορὰς τοῦ βασιλείου θέσεις· ἀρκεῖ
νὰ εἴπη τις ἐν ὄμματι ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρ-
του διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι ἡ δύναμις αὕτη μόλις
ἀρκεῖ διὰ νὰ διατηρῇ τὴν εὐταξίαν ἢ τὸ πρὸς
τοῦ; νόμους σέβας εἰς τόπον κείμενον καὶ ἐσ-
χηματισμένον ὡς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ Συμβού-
λιον λοιπὸν τοῦ Λονδίνου δὲν θέλει λείπει ἀπὸ
τὸ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸν στοχασμὸν τοῦ νὰ
συμβουλεύσῃ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ δια-
λύσῃ ἕν μέρος τοῦ στρατοῦ τῆς, ἅμα λάβῃ ὡς
πρὸς τούτο ἀκριβεῖς πληροφορίες, διότι τὸ
πνεῦμα τοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται ποτὲ νὰ
ἀποβλέπῃ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ στερήσῃ τὴν Ἑλ-
ληνικὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τὰ πλέον ἀναπόφευ-
κτα διὰ τὴν στερέωσιν τῆς στοιχείας.

Αἱ τρεῖς λοιπὸν δυνάμεις θέλουσιν ζητήσῃ με-
τὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν, τὰ πλέον
πρόσφορα μέσα διὰ νὰ κάμουν τὸν τόπον νὰ
λάβῃ εὐτυχestέραν διεύθυνσιν, καὶ διὰ νὰ ἀσ-
φαλίσουν εἰς ἐξυτάς τὴν ἀπότισιν, εἰς διάστη-
μα βραχὺ, τῶν γεννηθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα
προκαταβολῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ζητιζομένη εἰς δε-
καετὴ πείραν, εἰς τὸ διάστημα τῆς ὁποίας τὰ
εἰσοδήματα τοῦ κράτους ἀνέβησαν ἀπὸ τὰ 6
εἰς 16 ἑκατομμύρια περίπου, παρέχει μετὰ
θάρρους τὴν ἐλπίδα νὰ καταντήσῃ ἀπὸ τοῦ
δε μέχρι τοῦ 1849, τὰς προσόδους τῆς εἰς
ἰσορροπίαν μετὰ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἑκτακτα
ἔξοδα τῆς. — Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο φαίνεται,
πραγματικῶς κατὰ τοσοῦτον μάλλον βεβαίον
καθόσον δὲν πρόκειται εἰμὴ νὰ φθάσῃ τὸν ἀ-
ριθμὸν τῶν 18,500,000 δραχμῶν καὶ ἐπὶ τῇ
ὑποθέσει ἀκόμη ὅτι τὰ ἑκτακτα καὶ ἀπρόβλε-
πτα ἔξοδα, τῶν ὁποίων ἀριθμὸς ἐλαττωτα,
ἀπὸ ἑτοῦ εἰς ἑτοῦ, διαμένουν τοσαῦτα ὅσα καὶ

στώτος καὶ τοῦ πρὸ εἰκοσι χρόνων παρεληθηθό-
τος ! Διαφορὰ, ἣτις ἤθελε φανῆναι ὄνειρον ἢ μαγι-
κὸν τι θέαμα, ἐὰν ἐγένετο ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν :
τί λέγω; διαφορὰ, ἣτις φαίνεται καὶ πρὸς ἡμᾶς
αὐτοὺς τοῦ ἀμφιβίου τοιαύτη, ὅταν συγκρίνω-
μεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπροκαλήτως
καὶ ἀπρολήτως : πῶς ὄχι; ὅπου Θεουκιδίδης ἤθε-
λεν εἶπει α μέτεστι δὲ, κατὰ μὲν τοὺς νόμους
πρὸς τὰ ἴδια συμφέροντα, πᾶσι τὸ ἴσον κατὰ
δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐντὺ εὐδοκίμει, οὐκ'
ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον εἰς τὰ κοινὰ, ἢ ἀπ' ἀρετῆς
προτιμᾶται· οὐδ' οὐ κατὰ πενίαν, ἔχων δὲ τι
ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφικεῖται καὶ
κάλυται : Ὅπου κατὰ μὲν τοὺς πολιτικοὺς
τοῦ Σόλωνος νόμους, δικαστήρια ἀνεξάρτητα ἅμα
καὶ ἀλληλεξάρτητα, δίδουσιν εὐθύνας τὸ ἐν εἰς
τὸ ἄλλο, ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτά-
του, ἔως καὶ περὶ τῆς ἐλαχίστης πράξεως τοῦ
ἐσχάτου τῶν πολιτῶν· κατὰ δὲ τοὺς πολιτεια-
κοὺς τοῦ αὐτοῦ Σόλωνος νόμους, δημοτικὰ συμ-
βούλια κατ' ἐλευθερίαν ψήφου τοῦ λαοῦ ἐκλεγόμε-
να, εὐθύνονται ὑπὸ Ἐπαρχιακῶν ἀσάτους ἐκλε-
γομένων, καὶ ταῦτα πᾶσι ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων
καθ' ὑπαλληλίαν.

την σήμερον. Μόλα ταῦτα ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις συμφωνεῖ ὅτι, ἂν καὶ τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τῆς πραγματοποιηθείσας ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ὀλίγα ἔτη, ἀπὸ τῶν φυσικῶν ῥυθμῶν τῶν πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τῶν συνήθη τῶν ὁποίων ὑποθάλλουν τὸ Ταμεῖον μέσσα, εἶναι ἀναγκαῖον ὅμως νὰ προσφέρῃ ταύτοχρόνως, εἰς ζήτησιν ἀπὸ τῶν τρεῖς δυνάμεις προθεσμίαν ἢ μᾶλλον νέαν πίστωσιν, πραγματικὴν ἐγγύησιν, ἐκτὸς τῶν διοικητικῶν πιθανολογιῶν τῶν ὁποίων ὑφείλομεν νὰ κάμωμεν μνείαν.

Οὕτως, ἡ Ἑλληνική κυβέρνησις ἔχει ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν ἐξουσίαν σημαντικώτατον κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον τὴν θάλλει εἰς θέσιν πολὺ κλητεράν καὶ πολὺ προσφοροτέραν εἰς τὴν πίστωσιν τῆς παρ' ἐκείνην πολλῶν ἄλλων σημαντικῶν ἐπικρατειῶν ἐνῶ εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ γαίτες εἶναι πρὸ αἰῶνων, ἰδιοκτησία τῶν μερικῶν, εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἐδάφους καὶ τὰ πλεονεκτήματα μερίδια τῆς γῆς ἀνήκουν εἰς τὸ ἔθνος κατὰ συνέπειαν τοῦ δικαίωματος τῶν πολέμων, καὶ δυνάμει τῶν πρωτοκόλλων τῶν τριῶν δυνάμεων. Μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλληνική κυβέρνησις δὲν ἐξῆξεν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἐξουσίας τὰς προσδοκώμενας ὠφελείας, οὐσα ἐμποδισμένη ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβῃ μέτρα, διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν γαιῶν αὐτῶν, σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντα τῶν ἰθαγενῶν καὶ μὲ τὰ διὰ τῆς ἐπαναστάσεως ἀποκτηθέντα ἀτομικὰ δικαιώματα· ἀλλ' ἐφθασεν ἡ ἡμέρα διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸ μέγα τοῦτο κεφάλαιον ἀξίαν, καὶ ἡ κυβέρνησις καταγίνεται εἰς τοῦτο μὲ σταθερότητα καθὼς καὶ μὲ φρόνησιν.

Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων τὴν ἔκτασιν δὲν δύναται τις νὰ ἀριθμήσῃ· ἀλλὰ δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ εὐκόλως ἀπὸ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀκόμη ὅτι αἱ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν πλεονεκτήματα συνέπειαι θελοῦν εἶσθαι ἢ ἀναπλήρωσις τοῦ ἐλλείποντος τῶν οικονομικῶν, ἢ προσέλευσις ξένων κεφαλαίων, τὰ ὁποία εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν βιομηχανικὴν τοῦ λαοῦ ἐξόρμησιν, ἢ προαγωγὴς κατάστασις ἐνὸς σημαντικῶν κεφαλαίου, μένοντος εἰς ἀργίαν μέχρι τῆς σήμερον, καὶ τέλος, ἢ ἐπαύξεισις τῆς μερικῆς ἰδιοκτησίας, ἣτις εἶναι πανταχοῦ ἡ βάση τῆς ἀκλονίτου εὐταξίας καὶ τῆς γενικῆς εὐτυχίας.

Εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀξιόλογον ἀντικείμενον ὀφείλει τὸ Συμβούλιον τοῦ Λονδίνου νὰ ἐπιστήσῃ κατ' ἐξαιρέσιν τὴν προσοχὴν του, ἂν, ὡς κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει, οἱ σκοποὶ τοῦ ἀποβλέπουσαν πάντοτε νὰ βοηθήσουν τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρόδοσιν ἐνὸς λαοῦ νοήμονος, φιλέργου καὶ οὐκ ἐκείνου νὰ μετῆξῃ ὅλα τὰ εὐεργετήματα τοῦ νεωτέρου ἐξευγενισμοῦ. Αἱ ἀποφάσεις του δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεασθῶσιν ἀπὸ τὸ περιστατικὸν τῆς προσωρινῆς κρίσεως τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαια πάντοτε δυσάρεστον, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον εἶναι πολλὰ ὀλίγον ἐπιφόδον.

Τοιαῦτα συμβεβηκότα ἠκολούθησαν πολλὰ εἰς τὴν διοικητικὴν ἱστορίαν τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς γῆς ἐπικρατειῶν, χωρὶς νὰ παρεμποδισθῇ ὡς ἐκ τούτου πᾶς ἢ ἀνάπτυξις τῶν, ἐξεναντίας μάλιστα παρεξηγήθη ὅτι αἱ προσωριναὶ αὗται κρίσεις ὑπῆρξαν πάντοτε διὰ τὸ ἔθνος, περιστάσεις, τελευ-

πιήσεως· εἶναι λοιπὸν πιθανόν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀφ' ἧς ὑπέφερε τσαυτὰ παθήματα μακρὰ καὶ ἐπίπονα, νὰ μὴν ἐμποδισθῇ εἰς τὴν πρόδοσιν τῆς ἐνεκα ἐνὸς ἐλλείματος τριῶν ἑκατομμυρίων.

Αἱ προστάξεις τῆς Ἑλλάδος δυνάμεις εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουσιν ἐνθυμηθῆναι ἀναμφισβήτως, ὅτι πρόκειται νὰ διαρθρῶσιν σφάλματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἂν ἡ Ἑλλάς δὲν ἐξωφλήσῃ τὸ χρέος τῆς εἰς τὴν διορισθῆσομένην προθεσμίαν, μέχρι τοῦ ἐλευσομένου Ἰαννουαρίου ἀπὸ σήμερον ἐπὶ παραδείγματος, αἶμα μία ἀκριβὴς τῶν πραγμάτων ἐκτίμησις ἤθελε παρέξει εἰς αὐτὰς τὴν ὁποίαν ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσουν ἀσφάλειαν καθόσον ἀφορᾷ τὰς γενόμενας χρηματικὰς προπληρωμὰς εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, αἱ δυνάμεις δὲν θέλουσιν ἐμπνεῖσθαι πλέον ἐμὴ ἀπὸ τὸ εὐνοϊκὸν αἰσθηματικὸν χρεωστούμενον εἰς ἔθνος τὸ ὁποῖον παριστάνει εἰς τὴν ἀνατολὴν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ τὰ συμφέροντα. Ἡ γεννηθσομένη εἰς τὰς Βουλὰς κρίσις θέλει δείξει εἰς τὰ μυστικὰ κοσμητοῦρα τῶν ὁπίων αὐτὰ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν δρόμον εἰς τὰς μελλούσας σχέσεις τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὡς ἐκ τούτου μὲ μέγα θάρρος ἐπαναπαυόμεθα εἰς τὴν φρόνησιν καὶ σύνεσιν τοῦ Βουλευτηρίου μας.

— Τὸ Ναυτικὸν τῆς Ὀλλανδίας κλέπτει τοὺς κύνας εἰς τὴν Ἀγγλίαν. — Ἀναγινώσκεται εἰς τὸν Μόρνινγ Ἀθ βερσι τερ. Πλήθος κυνῶν ἐσυλλήφθησαν εἰς Ἀγγλίαν ἀπὸ τὰ ξένα ταχύπλοα καὶ ἐφέρθησαν εἰς Ὀλλανδίαν, ὅπου καὶ ἐπωλήθησαν. Χθὲς, μία Κυρία ἀεφέρθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Ταμείου, διὰ νὰ εὐρεθῇ ὁ οἰκιστὴς κύων τῆς ὅστις τῆς ἐλάλη. Τὴν κυριακὴν ὁ Κ. Ἐβάνς (ἀστυνόμος) ἐπέστειλεν ἕνα κλητήρα εἰς τὸ Ὀλλανδικὸν ἀτμόπλοον Βαταβιέρ, διὰ νὰ κάμῃ παρατηρήσεις· εὐρέθη εἰς αὐτὸ ὄχι μόνον ὁ κύων τῆς Κυρίας, ἀλλ' ἔτι ἐννέα ἄλλοι κύνες· εἰτινες ἐμελλον, ὡς οὗτος νὰ κλαπῶσιν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν.

— Ὁ Μονάρχης τοῦ Ἀλγερίου τῆς 23 Μαρτίου ἀναφέρει τὰ ἔξω. Μία ἐκθεσις τῆς τελευταίας κατὰ τοῦ Ἀβδὲλ-Καδὲρ μάχης τῆς Α. Β. Γ. τοῦ δευτέρου τῆς Αὐμάλης πρὸς τὸν γενικὸν κυβερνήτην, φθάσασα χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Κ. Ἀρχιστράτηγον δὲ Βάρι, διοικητὴν τῆς μοίρας καὶ τῶν περιχώρων τοῦ Ἀλγερίου, ἀναγγέλει τὴν σημαντικὴν εἰδησίην ὅτι ὁλόκληρον τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἀβδὲλ-Καδὲρ (300 σικινῶν περίπου), τὸ ὁποῖον ἐπροσβλήθη ἐπὶ τῆς ἰδίας πηγῆς τοῦ Ταγαίνου, εἴκοσι λεύγας ἀπεχούσης κατὰ τὸ νοτιοδυτικὸν ἀπὸ τὸ Γουδγιάχ, κατελήφθη ἐξ ἐφόδου τὴν 16 τοῦ μηνὸς τούτου ἀπὸ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἰππικοῦ πρίγκιπα, ἔτιτις, μ' ὄλον τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν του, καὶ τὰς διὰ νικτὸς ταχείας πορείας του, ἐπέπεσε μὲ τὸσσην ὀρμῆν ἐπὶ τοῦ συμπληκτικοῦ στρατιωτικοῦ σωροῦ (5,000 τουρκικὰ) τὸ ὁποῖον ἱπαραυσίαζεν ὁ ἐχθρὸς πρὸς ὑπεράσπισιν, ὥστε πᾶσα ἀνθίστασις ὑπῆρξεν ἀδύνατος ἐμπροσθεν 500 Εὐτῶνων καὶ σπαΐδων.

Ἡ ἀξιωματικὸς αὕτη μάχη ἔσχε διὰ ἀποτέλεσμα τὴν ἀρπαγὴν τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀβδὲλ-Καδὲρ, τὴν κυρίως τῶν τεσσάρων σημαίων, ἐνὸς κανονίου καὶ ἄλλων τροπαιῶν, ἀπείρων λαφύρων, τέλος τὴν σύλληψιν πληθῶν λαοῦ, συγκειμένου

τὸ πλείστον μέρος ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν Καχίμων καὶ ἀπὸ μίαν ποσότητα σημαντικῶν αἰχμαλώτων σχηματιζόντων σχεδὸν τὸ ὅλον τῶν οἰκογενειῶν ἀκροτιζουσῶν τὴν συνοδίαν τοῦ Ἀβδὲλ-Καδὲρ· οἰζητεῖν τὸ ἀ μ ἀ ν ὑποβαλλόμενοι εἰς ὑποταγὴν. Ὁ πρίγκιψ, ὅστις ἐπεριμένετο ἀπὸ τὸ Βογάρ χθὲς, τὴν 22, δὲν θέλει βραδύνη τὴν εἰς τὴν Ματιδιάν ἐλευσίν του μετὰ τῶν συλληφθέντων, τοὺς ὁποίους φέρει μεθ' ἑαυτοῦ· ὁ γενικὸς κυβερνήτης ἐλαβε τὴν εἰδησίην τῆς σημαντικῆς αὐτῆς εἰδησεως μὲ ἐν πλοῦν τὸ ὑπόριον τοῦ ἐστάλη εἰς τὸ Τενεζ χθὲς τὸ ἑσπέρας.

— Ἀναγινώσκεται εἰς τὸν Κατὸν Ρεγίσταρ τῆς 28 Φεβρουαρίου, τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα μιᾶς ἐπιστολῆς εἰς τοῦ Κουζάν, τῆς 9. Φεβρουαρίου. — Ἐδῶ δὲν ἔχομεν νεώτερα. Λέγεται μόνον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐτοιμάζεται διὰ τὸν πόλεμον. Ἐλπίζομεν, ὅτι οὗτος δὲν θέλει ἀνανεωθῆ ἐκ νέου. Ἡ ἐδῶ δῆσις αὕτη μᾶς ἐδόθη ἀπὸ πολλοὺς Κινίξου, οἵτινες ἔχουν μεγάλας σχέσεις μετὰ τοῦ Κυρ. Γουσιλάφ. Ὅλος ὁ κόσμος εἶναι ἐδῶ τετραραγμένους. Περιμένονται πληροφορίαι περὶ τῶν ὅσα ἐνεργοῦν οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὸ Σουδ.

— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ πνεύματα εἶναι τετραραγμένα ἐξ αἰτίας τῆς ὑποθέσεως τῶν Ἰρλανδῶν, οἵτινες ζητοῦν διὰ τοῦ Ὁ Κογγέλλου τὴν ἀνάκτησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῶν. Ἰδοὺ τί ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς 6. Ἰουνίου.

Ἡ πτώσις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως ὁπαδῶν τῆς Ἰρλανδικῆς ἐνώσεως ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐμβαίνουσι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἰρλανδῶν ἐλέποντες τὴν πτώσιν τῶν. Ἀρχεται νὰ γίνεται ὁμοίως διὰ κρίσις καὶ ὡς ἐκ τούτου πολὺ ὀλεθρία μετὰ τῶν Ἰρλανδῶν καὶ τῶν Ἀγγλῶν. Αἱ ἐφημερίδες, ὅργανα ἐπίσημα ἢ ἡμιεπίσημα τῆς Κυβερνήσεως, ἀναγγέλουσιν ὅτι οἱ Ἰρλανδοὶ δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ εἰς τὸ στρατιωτικὸν τάγμα τοῦ ναυτικοῦ τὸ ὁποῖον θέλει σταλεῖ εἰς Ἰρλανδίαν διὰ νὰ καταπύσῃ τὴν ἐπαναστάσιν. Τὴν παρεβύθησαν κυριακῆν, εἰς τὸ Κέρι, οἱ Ἰρλανδοὶ στρατιῶται διατάχθησαν νὰ μένουν εἰς τοὺς στρατόνας τῶν, καὶ ἐμποδίσθησαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν, διὰ τὸν φόβον τοῦ νὰ μὴν ἤθελον ὑπάγει εἰς μίαν δολιχὴν γινομένην διὰ τὴν ἑνωσιν τῶν Ἰρλανδῶν. Οἱ διαμαρτυρούμενοι στρατιῶται, ἐξ ἑναντίας, ἀφίθησαν εὐεθροὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν.

ΑΓΙΕΛΙΑ.

— Μὲ τὸ πορὸν φύλλον μας λήγει τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον, λαβὼν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν 1 Ἰαννουαρίου, καὶ λήγον μέχρι τέλος Ἰουνίου. ἐλπίζομεν ὅτι οἱ φιλόκαλοι συνδρομηταὶ μας δὲν θέλουσιν λήψαι ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσουν καὶ τὴν ἐρχομένην ἐξαετησίαν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐπροσπαθήσαμεν, ὡς εἶναι γνωστὸν, νὰ φυλάξωμεν τὴν πλεονεκτητικὴν καὶ ἀδιάφορον ὡς πρὸς τὴν μεροληψίαν τάξιν καὶ νὰ διατηρήσωμεν ἐνταυτῶ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀνηκούσαν εἰς τὴν Ἐρμούπολιν ἀξιοπρέπειαν· εἰς τοὺς συνδημῶτας μας μένει ἤδη νὰ δείξωσι τὴν πρέπουσαν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ φύλλου μας φιλοτιμίαν.

«Ο Άνατολικός φέρει ειδήσεις της Ίνδίας μέχρι της 2 Μαΐου, και της Κίνας μέχρι 12 Μαρτίου» παριστάνουν την κατάσταση του Σίνδε ως πολλά ήουχον, αλλά ταραχαι τινές εφάνησαν εις τὸ Σίρινδ. Μία συμπολοκή σφοδρά ελαβε χώραν επίσης εις τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Κυτούλ. Ὁ θάνατος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου Ἐλεπούου εἶναι τὸ μόνον σπουδαῖον συμβεβηκὸς τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὸ Καντόν, ὅπου φαίνεται ὅτι προμικνεύονται ἀπόπειραι τινες ἐναντίον τῶν ἐμπορικῶν γραφείων. Καθ' ἑκάστην περιμένεται ὁ Ταγματάρχης Μαλκόλμος, μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ὁποῖου ὁ σὶρ Ποτινγέρος θέλει μεταβῆ εἰς τὸ Πεκίνον, μετὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς συνθήκης.

— Αἴγυπτος καὶ Συρία. — Κατὰ τὰ εἰς Ἀλεξανδρείας γράμματα ἡ μεγαλύτερα ἡσυχία κυριεύει εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις. Ὁ Μεχμέδ — Ἀλῆς ἐξοκλουθεῖ νὰ μένη εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ὅπου ἐνάσχολεται εἰς τὰς βελτιώσεις τοῦ τόπου. Ὁ Ἰμπραήμ — Πασσᾶς εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς Κάζρον, καὶ σκοπεύει νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ ἓνα μῆνα· αἱ εἰδήσεις τῆς Συρίας εἶναι κατὰ τι σπουδαῖαι. Ἴδιον τί γράφουν ἀπὸ Βυρῆτον τὴν 11, Μαΐου.

Νεαὶ ταραχαὶ ἠκολούθησαν εἰς Τρίπολιν, ὁ λαὸς ἐπαναστάτησε κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ διοικητὴς διέταξε τοὺς ἀλβανοὺς νὰ πυροβολήσουν κατὰ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ μετὰ ἓν πυροβολισμὸν ἀπεκρούσθησαν καὶ ἐδιώχθησαν, καὶ κατέφυγον ἐνταῦθα ὅπου ἐσχάτως ἐφόνευσαν ἓνα εὐρωπαῖον καὶ ἐπλήρωσαν θαρῶς τινὰς κατοίκους χριστιανοὺς, εἰς τινὰ μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τῆς πόλεως. Μ' ὅλα τὰ γεννηθέντα παρὰ τὴν πόλιν, καὶ μὴ δὲν ἔγγινον ἐναντιοποιήσεις.

Λέγεται ὅτι γίνεται μία ἀπεργασίαν εἰς τὴν Συρίαν· οὕτη εἶναι ἡ τελευταία πληγὴ διὰ τοὺς τόπους τούτους. Εἰς τὸ Ἀλέπι (Βέρβουαν,) αἱ αὐτὰι ἀταξίαι κυριεύουν, καὶ ἡ Κυβερνήσις δὲν ἔχει καμμίαν ἰσχὺν· καμμία ἀσφάλεια οὐδὲ εἰς τὰ ἔξω οὐδὲ εἰς τὰ ἔσω τῆς πόλεως, αἱ γυναῖκες ἀμύαζονται ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, καὶ οὐδὲ εἰς τὰ λουτρά αὐτὰ μένουσιν ἀσφαλεῖς, ὅπου οἱ ἀλβανοὶ εἰσέβησαν ἐσχάτως πράξαντες μυρία ἀταξίας, χωρὶς νὰ φροντίξῃ ὁ πασσᾶς περὶ τῆς τιμωρίας τῶν ἐνόχων.

Οἱ ἄραβες οἵτινες ἀπεργάζονται ἐσχάτως τὴν συνοδίαν (καρδόναν) τῆς Δαμασκού πωλοῦσιν ἐδῶ τὰς λαφυραγωγηθείσας πράγματα· οἱ κλειστοὶ ἐκ τῶν αγοραστῶν εἶναι ἄνθρωποι τοῦ Ἀβδῆλ — Βαῦ.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις τῆς Περσίας, ὁ Σχιάχ φαίνεται ἀδιάθετος νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τῆς Πόρτας. Οἱ Τούρκοι ἀποπειοῦνται νὰ πληρώσουν εἰς τὸν πασσᾶ τὸς φόρους, καὶ αὐτὸς ἐτοιμάζεται νὰ στείλῃ κατ' αὐτῶν στρατιωτικὴν δύναμιν· ἀπὸ τὸν εἰς Συρίαν γαλλικὸν σταθμὸν δὲν μένει πλέον εἰμὴ τὸ Βρίτιον ὁ Ἀλκιβιάδης ἔλθον ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. Ἡ Διλιγιόσα ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνης εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀντιναυάρχου, ἡ κορβέτα Γορναλί νη ἀπέπλευσε εἰς Ἀλεξανδρείαν διὰ νὰ ἀντικατασταθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς Κρούλης μετακαλεσθείσης εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ βρίκιον τὸ βέλος μετ' ὀλίγον ἀναχωρεῖ κατ'

εὐθείαν εἰς τὸ Τουλὸν. Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοον ὁ Σεϊσέρ εὐρίσκειται ἐν τῷ παρόντι εἰς Γιάφα διὰ νὰ παραλάβῃ τὸν πρίγκιπα τῆς Πρωσίας ὅστις περιμένεται αὐτοῖον ἐνταῦθα. Ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Κάρμιλον ὄρος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ὁ Κ. Ι. Βούροι, παρὰ τῶν εἰς Ἀθήνας Ἰατροσυνοδρίῳ Ἰατρῶν, εὐρίσκειται πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα. Προχθὲς μετέβη μετὰ τοῦ Κ. Διοικητοῦ μας καὶ τοῦ μηχανικοῦ Κ. Ἐμ. Ψύχα εἰς τὸν Δυτικὸν λιμένα τῆς Χάριτος (Δελαγράτζια) διὰ νὰ παρατηρήσουν τὴν θέσιν καὶ, ὡς μανθάνομεν, διὰ νὰ ἐγερθῇ ἐκεῖ ἐν ὑγειονομικῶν κατὰστασιν, διαζυμένῳ συχνάκις τῶν πλοίων, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐξ αἰτίας τῶν σφοδρῶν ἀνέμων νὰ προσορμίζονται εἰς τὸ μέρος αὐτὸ, καὶ νὰ ἀποβιβάζονται αὐτοὶ καὶ οἱ ἐπιβάται· ἐπετιθέσθω ὡσαύτως, ὡς ἐμάθαμεν, μετὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τὸ Λοιμοκαθαρητήριόν μας, καθὼς καὶ τὰς πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀνασκαφῆς πηγᾶς τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ μέλλει νὰ καταβιβαθῇ εἰς τὴν Ἐρμούπολιν.

— Προχθὲς ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐκτραγῆ μὲν γίστη πυρκαϊὰ εἰς τὴν πόλιν μας, κατ' εὐτυχίαν οἱ ἄνθρωποι εὐρέθησαν εἰσὶ ἐξυπνοὶ καὶ τὴν ἐπρόλαβον ἀμέσως, διότι τὸ πῦρ ἐσυνέβη κατὰ τὴν 10 ὥραν τῆς νυκτός· ἦτον ἡ νύξ τῆς 23 τρέχοντος, ὅτε γίνονται κατὰ τὴν συνήθειαν πυρκαϊαὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ὁ κόσμος ἐνόμισεν ὅτι εἶναι καμμία ἐκ τῶν τοιοῦτων πυρῶν, ἀλλὰ ἔπειτα νὰ προληφθῇ τὸ πῦρ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν του· ἐξῴθεν τῆς οἰκίας ἐνὸς συμπολίτου μας ὑπῆρχε ἐν σκευῶν τὸν μικρὸν κελλάριον, ὅπου ὁ οἰκοδόμος εἰχεν ἐναποθεθίμενος διαφόρους ὕλας καὶ σκεύη τοῦ πλουσίματος· αὐτοὶ ὁ ὑπὸ τῆς ἐθείας ἐν μικρὸν κηρίον διὰ τινὰ ὑπηρεσίαν του, τὸ ὁποῖον καὶ λησμονήσεν ἔπειτα· ἡ οἰκία αὕτη ἐκεῖτο πολλὰ πλησίον τοῦ σχολείου τοῦ Αἰδεσιμίου Κ. Φ. Χίλδνερ, τὸ ὁποῖον ἤθελε διακινδυνεύσει πολὺ ἂν δὲν ἐπροληφθῆντο τὸ κακὸν ἐγκλίμως. Ἡ μόνη δυσκολία εἰς τοιαύτας περιπτώσεις εἶναι ἡ ἔλλειψις τοῦ ὕδατος, καὶ ἡ πόλις μας ὡς εἶναι γνωστὸν στερεῖται τοῦ τοιοῦτου ἀναγκαίου οὐστοιχείου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τινὰς λογίζεται ἴσως καὶ περιττὸν, διὰ τὴν ἔλλειψιν, ὡς λεγοῦν, τῶν χρηματικῶν μέσων, ἐνῶ γνωρίζομεν ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐξοδεύει ἀρκετὰ καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ μάλιστα τὸ θέρος.

— Ὁ δυστυχὴς σκυτολόμος, ὅστις ἐπυροβολήθη ἀπὸ τὸν ὑπὸ τῆς τῆς συντρόφου τε, καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου ἀνεφέραμεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον μας, ἀπέθανε προχθὲς ἀπὸ ὑπέφθον ἀρκετὰ ἐκ τῆς κατὰ τὴν ὠμοπλάτην πληγῆς του.

— Ὅπισθεν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Γυμνασίου μας καὶ μάλιστα πολλὰ πλησίον αὐτῆς εὐρίσκονται οἱ ἀπόπατοι τοῦ καταστήματος, οἵτινες διχθῶνται τοιαύτην ἀποφορᾶν, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ καθίσῃ πολὺν ὥραν χωρὶς νὰ τοῦ προξενθῇ ἀρκετὴ ζέλι. Παρακαλοῦμεν ὅθεν τὴν ἀνηκουσάν ἀρχὴν διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὴν προσοχὴν τῆς, καὶ διατάξῃ περὶ τῆς διορθώσεώς του τὰ δεόντα, μὴ προκειμένου περὶ ἄλλου εἰμὴ περὶ ὑγείας.

— Ὁ Κ. Δ. Μαρκουλίδης δὲν παύει ἀ-

νακαλύπτων ὄλον ἐν ἀρχαιότητι. Ἐσχάτως εὐρεν εἰς τινος γέροντος Συρίου χεῖρας τέσσαρα πῆλινα ἀγγεῖα θαυμασίας ὠραιότητος καὶ χρωματισμένη· τὸ χρῶμα καὶ ἡ στιλπνότης ἦτον τόσον ζωηρὰ ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι κατεσκευάσθησαν τὴν σήμερον· τὸ ἔν ἀγγεῖον ἦτον ὡς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μεταχειρίζομεθα διὰ τὰ γλυκύσματα. ἔχει σχῆμα στρογγύλλον ἐν τρίτον ποδὸς διαμέτρου, εἶναι ἐφοδιασμένον καὶ μετὰ δύο χεῖριδια τὸ ἐν ἀπέναντι τοῦ ἄλλου· ὑπὸ τὴν βάσιν εὐρίσκειται ἐν ὑποπόδιον ἐνὸς περὶπου δακτύλου ὕψους· εἰς τὰ ἄλλα ἀγγεῖα, τὰ δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἔχουν τὸ σχῆμα ἐπίμηκες ὡς τὸ τῶν θαυμάσιων, πρὸς δὲ μίαν χεῖριδια, καὶ περὶ τὸ 1/3 ποδὸς μέγεθος, εὐρίσκονται ζωγραφίαι αἰτινες παριστάνουν δύο ἱππεῖς καὶ τὸν Πάνα κρατοῦντα διάφορα ποιμαντικὰ ὄργανα.

— Ὁ Κ. Κυριακὸς Ἀλεξίου παραπονεῖται διὰ τὴν σκοτεινότητα τῆς ἀδείας τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν ὡς λέγει, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ ἀναγείρῃ τὴν οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας του ὑπὸ τῆς ὁποίας εὐρέθη ἡ πρὸ πολλοῦ μνημονευθεῖσα ἀρχαίτης. Ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεράθη ὅτι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν ὁ Δῆμος νὰ ἐπιχειρηθῇ τὴν ἀνασκαφὴν, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Γραμματείας, καὶ ὕστερον ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ἐν τῶν ἀναφορᾶν ὁ ἀνωτέρω πολίτης διὰ τὴν προξενουμένην εἰς αὐτὸν ζημίαν ἕνεκα τῆς περαιτέρω ἀναβολῆς τῆς οἰκοδομῆς του, ἐλήθη ἡ ἀπάντησις ἥτις δημοιάζει, ὡς λέγει, μετ' ἐκείνου τῆς Πυθίας ἡ ἡγεῖς ἀφῆκεν οὐκ ἦγεῖς δὲ ἡ δικαίται μὲν νὰ ἀνεγείρῃ τὴν οἰκοδομὴν του ἀλλὰ νὰ ἀφήσῃ τὸ μέρος τῆς ἀνασκαφῆς κενὸν καὶ ἀκτιστον. Ἀλλὰ τοῦ μέρους τούτου ἀρνομένου, δὲν γίνεται ἡ οἰκία του οἰκία, γίνεται ἴσως καλύθη· τὸ προσόλημα τοῦτο κατήνησε τῶντι περιέργων.

Διὰ τῆς ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1813 προκηρυξίως μας ἐδημοσιεύσαμεν τὴν πτώχευσιν τοῦ πλοιαρχοῦ Δημητρίου Γκατζαρώνη τοῦ Ἑλληνικοῦ βρικίου καλουμένου ἡ Χίος καὶ ἐπροσκαλέσαμεν τοὺς ὅσοι ἔχουν νὰ λαμβάνουν παρ' αὐτοῦ νὰ παρουσιάσωσι τὰς ἀποδείξεις τῶν ἡδὴ δὲ σύμφωνα μετὰ τὸν νόμον, εἰδοποιῶνται οἱ ἔχοντες δικίωμα ἐπὶ τοῦ εἰρημένου βρικίου ὅτι ὁ πλοιαρχὸς ἔκαμεν ἐγκαταλείψιν αὐτοῦ εἰς τοῦτο τὸ Προξενεῖον. Ὅθεν προσκαλοῦνται κατ' ἐπαγγελίαν οἱ ἀνεῖσταί τοῦ πλοιαρχοῦ καὶ πλοίου ἓνα παρυσιακῶν προσωπικῶς, ἢ δὲ ἐπιτροπικῶς, οἱ μὲν ἐνταῦθα, ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν, οἱ δὲ εἰς τὰς πλησιοχώρους ἐμπορικὰς πόλεις ἐντὸς ἐνὸς μηνός, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἄλλαχού ἐντὸς τριῶν μηνῶν, διὰ νὰ μᾶς παραστήσωσι τοὺς τίτλους τῶν, καθότι τὸ εἰρημένον βρίκιον ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκάων κινδυνεύει εἰς τὸν λιμῆνα τοῦτον, θέλει δημοπρατηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ θελεῖ λαβεῖ τέλος δριστικὸν τὴν 8 τοῦ ἐλουσομένου μηνός Ἰουλίου· τὰ δὲ χρήματα θέλουσιν παρακατατεθῇ εἰς τὸ Προξενεῖον διὰ λογαριασμὸν ὧν τινῶν ἀνήκουν.

Ἡ παρῶσα προκήρυξις θέλει δημοσιευθῇ δις εἰς τὴν Ἐφημερίδα ὁ Ἐρμῆς τῆς Νήσου Σύρου, πρὸς γνώσιν πάντων.

Ἐν Χίῳ τὴν 14 Ἰουνίου 1813.
ὁ ὑποπρόξενος Γαλλίας
Φ. Πάσμου